

«با اتحاد پیروز میثویم، با افتراق شکست میخوریم»

بازداشتی های مراسم روز جهانی کارگر و روز معلم تهران آزاد باید گردند

- کمیته پیگیری ایجاد تشکل های کارگری ایران: خانواده بهنام ابراهیم زاده و فرزند بیمارش را حمایت کنیم
- اطلاعیه جمعی:
- بازداشت و زندانی کردن کارگران و فعالین کارگری خللی در حق خواهی طبقه کارگر وارد نمی آورد
- اتحادیه آزاد کارگران ایران: به ادامه بازداشت کارگران اعتراض خواهیم کرد
- کانون مدافعان حقوق کارگر: جواب بیکاری ، فروش اعضای بدن، فقر ، تبعیض و برده داری سرکوب امنیتی نیست
- سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران: توفنده تریاد جنبش کارگری ایران
- بیانیه کانون صنفی معلمان تهران پیرامون بازداشت آقای محمد_تقی فلاحی و پرونده سازی برای آقای رسول بدایق و حمله ماموران امنیتی به تجمع صنفی فرهنگیان شاغل و بازنشسته در تهران
- تجمع اعتراضی زنان کارگر سازمان پسماند شهرداری اهواز نسبت به کاهش شیفیت کاری و حقوق و عدم پرداخت حق بیمه مقابل ساختمان شورای شهر اهواز
- شماره ای دیگر از سریال تجمعات اعتراضی کارگران شهرداری کوت عبدالله نسبت به عدم پرداخت 3ماه حقوق
- اخراج 140 کارگر کارخانه لوله سازی سدید ماهشهر و پتروشیمی های بندر امام و فارابی
- ادامه بلاتکلیفی شغلی و معیشتی کارگران کارخانه روغن نباتی قو
- عدم پرداخت ماه ها حقوق کارگران انتقال آب زابل به زاهدان
- تجمع اعتراضی اهالی مناطق گلدشت، گلبهار، عین 2 و کوی علوی نسبت به وضعیت نامناسب فاضلاب مقابل ساختمان شورای شهر اهواز
- تجمع اعتراضی کارکنان مجلس به ایجاد محدودیت های امنیتی جدید
- اعتصاب و تجمع کامیون و کمپرسی داران اردکان
- ادامه اعتصاب صاحبان قناد های دهدشت در اعتراض به گرانی مواد اولیه شیرینی و بلاتکلیفی کارگزارانشان
- تجمع اعتراضی ناوایان قم نسبت به عدم افزایش قیمت نان
- تجمع اهالی سعدآباد در اعتراض به متوقف شدن ساخت زیرگذر سعدآباد - آبخش مقابل بخشداری
- غرق شدن یک کارگر پروژه استخر دانش آموزی شهر سراپله

***کمیته پیگیری ایجاد تشکل های کارگری ایران: خانواده بهنام ابراهیم زاده و فرزند بیمارش را حمایت کنیم**

"نیما ابراهیم زاده" تنها فرزند فعال کارگری و کودک، اسعد (بهنام) ابراهیم زاده قریب به یکماه است که در بیمارستان شریعتی تهران بستری است.

"نیما" بعد از پیوند مغزاستخوان همچنان تحت نظر تیم پزشکی این مرکز قرار دارد. در حال حاضر شرایط بسیار سخت و دشواری را در بیمارستان سپری می کند!

روزهاست که تنها در یک اتاق شیشه ای بستری و چشم انتظار بهبودی است، هر روز به این نوجوان مقاوم مقدار زیادی دارو، آمپول و سرم تزریق می شود. نیما علاوه بر طولانی بودن بیماری تا به امروز با این بیماری دهشتناک جنگیده و مبارزه کرده است.

وضعیت جسمی و عمومی وی در اثر تزریق داروهای شیمی درمانی و پیوند سلولهای بنیادی او را در وضعیت سختی قرار داده است.

طی روزهای اخیر به خاطر پایین آمدن (وایت بدن) دو بار به وی پلاکت تزریق شده است. اما متأسفانه نیما باز هم به سبب پایین آمدن وایت به پلاکت نیاز پیدا کرده که این مشکل (پیدا کردن پلاکت خون مناسب) خود در پروسه ی زمان بر، هزینه بر و دشوار امکان پذیر است.

از طرفی داروهای تجویز شده برای وی بسیار کمیاب هستند و هزینه های سرسام آوری حدود ده میلیون تومان را برای هر بار خرید شامل می شود که تهیه ی آن در توان و وسع این خانواده ی کارگری و رنج کشیده خارج است و تاکنون برای آزمایش های مختلف و تهیه داروهای کمیاب نیما متحمل هزینه های مالی زیادی شده اند.

بهنام ابراهیم زاده پدر نیما، یک فعال کارگری حقوق بشری و یک کارگر ساده ای است که نزدیک به هشت سال از جوانی خود را در زندان های مختلف تنها به جرم دفاع از آرمانهای انسانی سپری کرده است. او همواره مدافع حقوق کودکان، کارگران و آسیب دیده گان اجتماعی است و به خاطر همین فعالیت های انساندوستانه در آخرین حکمش از سوی دادگاه انقلاب تهران به شش سال حبس محکوم شده است و در حال حاضر با قید وثیقه ۲۰۰ میلیون تومانی بصورت موقت آزاد می باشد.

بهنام ابراهیم زاده و تنها فرزندش نیما به کمک من، شما و همه ی انسانهای آزادیخواه و انسان دوست نیاز دارند. بر ماست به هر شکل ممکن این خانواده ی رنج کشیده را حمایت کنیم و تنهایشان نگذاریم.

خانواده بهنام دست همه شما را از دور می فشارند.

کمیته پیگیری ایجاد تشکل های کارگری ایران

۱۶ اردیبهشت ۱۳۹۸

***اطلاعیه جمعی:**

بازداشت و زندانی کردن کارگران و فعالین کارگری خللی در حق خواهی طبقه کارگر وارد نمی آورد

طبقه ی کارگر، توده های مردم زحمتکش ایران!

همانگونه که همگان مشاهده کردیم؛ روز جهانی کارگر امسال (۱۳۹۸) با استقبال گسترده‌ی کارگران و توده‌های مردم روبرو شد، بطوریکه در چندین شهر ایران با وجود جو پلیسی و امنیتی حاکم؛ کارگران در خیابان‌ها رژه‌ی اول ماه مه رفتند و مراسم‌های مستقل این روز را پر شورتر از گذشته گرامی داشتند. امسال در پیشواز اول ماه مه، فشار بر کارگران و فعالین جنبش کارگری از سوی نیروهای امنیتی افزایش یافت به نحوی در تهران تنی چند از فعالین کارگری را بازداشت کردند که از آن افراد هنوز پروین محمدی، هاله صفرزاده و علی ثقفی در بازداشت بسر می‌برند. در کردستان نیز کارگران و فعالین کارگری از سوی نهادهای امنیتی تهدید شدند تا از برگزاری مراسم‌های روز جهانی کارگر امتناع ورزند. اما کارگران و فعالین کارگری با بی‌اعتنایی به این تهدیدات؛ صبح روز ۱۱ اردیبهشت در تهران مراسم این روز، جلو مجلس که به فراخوان تشکل‌های مستقل کارگری که حمایت بازنشستگان و دانشجویان را به‌مراه داشت؛ برگزار گردید. متأسفانه این تجمع مسالمت‌آمیز با حمله‌ی نیروهای انتظامی و امنیتی بهم خورد و دهها تن از شرکت‌کنندگان از جمله تعدادی از اعضای اتحادیه آزاد کارگران ایران، سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوس‌رانی تهران و حومه و تعدادی از دانشجویان بازداشت شدند. در شهرهای کردستان نیز کارگران و فعالین کارگری بنا به سنت هر ساله خیابان‌ها را به میدان رزم طبقاتی خود تبدیل کردند و مراسم‌های این روز را برپا داشتند. در جریان این مراسم‌ها، اسحاق روحی کارگر ساختمانی که قصد شرکت در یکی از مراسم‌های سنج‌را داشت از سوی نیروهای امنیتی بازداشت و کماکان در بازداشت‌گاه اداره‌ی اطلاعات سنج‌را بسر می‌برد. همچنین در تجمع معلمان که بمناسبت روز معلم در اکثر شهرهای ایران برگزار شد، تعدادی از معلمین معترض از سوی نیروهای انتظامی و امنیتی بازداشت شدند.

مراسم‌های روز کارگر و معلم به طور اخص و اعتراضات و اعتصابات طبقه‌ی کارگر بطور اعم در شرایطی مورد هجوم و حمله نیروهای انتظامی و امنیتی قرار می‌گیرند که فقر، گرانی، بیکاری و... گریبان طبقه‌ی کارگر و توده‌های مردم را گرفته است. وجود دستمزدهای ناچیز و افزایش هر روزه‌ی قیمت کالاهای اساسی سفره‌ی کارگران زندگی مشقت باری را به توده‌های مردم زحمتکش تحمیل کرده است. از این طریق ما ضمن محکوم کردن بازداشت کارگران و فعالین کارگری خواهان آزادی فوری و بدون قید شرط همه‌ی بازداشت‌شدگان روز جهانی کارگر هستیم و اعلام می‌داریم شرکت در مراسم‌های اول ماه مه و تدارک اعتراض‌ها و اعتصابات نه تنها نمی‌تواند جرم تلقی شود بلکه حق بی‌چون و چرای طبقه‌ی کارگر است. از این طریق طبقه‌ی کارگر و توده‌های مردم زحمتکش را فرا می‌خوانیم، امر سازمان‌یابی طبقاتی را اوجب واجبات دانسته و برای دفاع از کرامت، انسانیت و بطور کل هستی و موجودیت خود در برابر هجوم سازمان‌یافته و برنامه‌ریزی شده‌ی دولت بعنوان بزرگترین کارفرما و کارفرمایان به زیست و معیشت‌مان؛ برای ایجاد تشکل سراسری، مستقل طبقاتی - توده‌ای گام‌هایمان را استوارتر برداریم و اقدام نماییم.

پیش بسوی ایجاد تشکل سراسری کارگران

کارگران و فعالین کارگری روز جهانی کارگر آزاد باید گردند

اردیبهشت ماه ۱۳۹۸

نجیبه صالح زاده

محمود صالحی

عثمان اسماعیلی

فردین میرکی

واله زمانی

فواد فتحي

اقبال شبانی

یدی صمدی

***اتحادیه آزاد کارگران ایران: به ادامه بازداشت کارگران اعتراض خواهیم کرد**

نسرین جوادی از اعضای اتحادیه آزاد کارگران ایران که در روز جهانی کارگر دستگیر شده بدون هیچ خبری در اختیار نهادهای اطلاعاتی و امنیتی است. تاکنون بازپرس پرونده هیچگونه اطلاعی از وضعیت ایشان به خانواده نسرین نداده است و این شرایط باعث نگرانی خانواده و دوستان نسرین گشته است.

ناهید خداجو عضو هیأت مدیره اتحادیه آزاد کارگران ایران نیز که در همان روز جهانی کارگر دستگیر شده اند در بند ۲۰۹ اوین تحت بازجویی وزارت اطلاعات است. برای ناهید قرار وثیقه پانصد میلیون تومانی و همچنین قرار بازداشت یک ماهه صادر شده است و این به معنی آن است که حتی در صورت تأمین وثیقه باز در بازداشت خواهد ماند.

فرهاد شیخی از دیگر اعضای اتحادیه آزاد کارگران ایران نیز که در روز جهانی کارگر و در مقابل مجلس دستگیر شده است علیرغم اینکه دیروز تأمین کفالت شد از بازداشت آزاد نشد و بازپرس پرونده اعلام نموده است که قرار بازداشت یکماهه نیز برایشان صادر شده است و هنوز بازجویی از فرهاد در جریان است.

پروین محمدی نائب رئیس هیأت مدیره اتحادیه آزاد کارگران ایران که روز ششم اردیبهشت و به همراه تعداد دیگری از کارگران در پارک جهان نمای کرج دستگیر شده بود یازده روز است که به همراه هاله صفرزاده و علیرضا ثقفی از اعضای کانون مدافعان حقوق کارگر در بازداشت آگاهی کرج بسر میبرند و هیچگونه ملاقاتی با خانواده نداشته اند و بدون هیچ جرمی بازپرس پرونده از آزادی ایشان و یا توضیحی درباره پرونده این سه نفر سر باز میزند.

این کارگران بازداشتی به همراه تعداد زیاد دیگری از کارگران در روز جهانی کارگر بدون هیچ دلیلی و به اتهامات واهی به گروگان گرفته شده اند.

دفاع از حق معیشت و زندگی هم طبقه ای هایمان بدیهی ترین حق هر کارگری است. دستگیری و ضرب و شتم کارگران و ادامه این بازداشت ها جنایتی عیان در حق ما کارگران است.

نهادهای امنیتی و قضایی بدانند که کارگران درمقابل این همه بیحقوقی ساکت نخواهند ماند و چنانچه به فوریت کارگران بازداشتی آزاد نگردند در مقابل ادامه بازداشت این دوستان دست به اقدامات مقتضی خواهند زد.

اتحادیه آزاد کارگران ایران ضمن فراخوان به تمامی کارگران و تشکل های کارگری برای اعتراض به ادامه بازداشت دستگیر شدگان به هر طریق ممکن، از طریق مکاتبه با نهادهای بین المللی تعرض

به کارگران ایران توسط نهادهای حکومتی را به گوش نهادهای بین المللی کارگری و حقوق بشری خواهد رساند.

اتحادیه آزاد کارگران ایران

98/2/16

***کانون مدافعان حقوق کارگر: جواب بیکاری ، فروش اعضای بدن، فقر ، تبعیض و برده داری سرکوب امنیتی نیست**

به روال هر ساله مدافعین واقعی زحمتکشان به خیابان ها آمدند تا نشان دهند که سر سازش با این وضعیت را ندارند و به روال سابق حامیان اقتصاد امنیتی بی رحم سرمایه و نیروهایش در یک اقدام ضد کارگری که جز رسوایی چیزی بیش نبود از روزهای قبل از اول ماه می شروع به احضار و سپس تعدادی از فعالین کارگری نهادهای مستقل را دستگیر کردند و بر همان روال در روز اول ماه مه و روز معلم دهها کارگر، معلم، دانشجو، بازنشسته و سایر فعالین اجتماعی دیگر را نیز بازداشت و بدون هیچ مجوزی ضرب و شتم کرده و عده ای که حتی کاری نکرده بودند را گروگان گرفته و به محل های بی نام و نشان و یا زندان گوهر دشت و اوین برده است.

برخلاف گروگانگیری اتباع خارجی که با زد و بند حل می شود مشکل وضعیت گروگان های کارگری نه تنها با زد و بند حل نمی شود بلکه به کارگران کمک می کند تا جنبش کارگری سازماندهی اش را محکم تر کند.

طبقه کارگر ایران نخواهد گذاشت یک درصدیها بهای بی تدبیری و ناکارآمدی مجریان فساد و چپاولگری طی چهار دهه جامعه ایران را بر دوش مردم ایران بگذارند و هر روز بجای بهبود وضعیت زحمتکشان سفره نان آنان را کوچکتر کند.

خواست آزادی را نمی توان از سرکوبگران گدایی کرد. سرکوبگران باید بدانند که بهای این سرکوب را خواهند پرداخت و جامعه و تاریخ این کشور چیزی جز شرم و نفرت برایشان آرزو نمی کند و طبقه کارگر نه می بخشد و نه فراموش می کند و سرکوب جاودانی نیست و زمان جوابگویی دور نیست.

در حالی که در اغلب کشورها مردم از حداقلهای حقوق انسانی، اجتماعی و سیاسی برخوردارند در ایران مردم نه تنها از هیچ حقی برخوردار نیستند بلکه مانند مردمی که در اسارت بسر می برند فاقد هرگونه حقوق انسانی می باشند. جلوگیری از داشتن اتحادیه، سندیکا و تشکلهای کارگری و صنفی و تظاهرات علیه شرایط موجود و وضعیت سرکوب و بگیر و ببند کارگران و فعالین کارگری و سایر اقشار جامعه در ایران فقط به اول ماه مه ختم نمی شود و ما همچنان هر روز شاهد هجوم نظام سرمایه به

دارایی کارگران و سایر اقشار حقوق

بگیر جامعه ایران هستیم و هرچه حکومت ایران در سیاست خارجی اش بیشتر شکست می خورد نوک تیز پیکان حمله اش را متوجه حق و حقوق مردم ایران می کند و فشارها بر دوش مردم بیشتر و بیشتر می شود و ایجاد فضای رعب و وحشت بر جامعه بیشتر با هدف انحراف افکار جامعه از شرایط بسیار هولناکی است که هر روز بیشتر از روز قبل و حتی می توان ادعا کرد بیشتر از لحظه قبل بر سفره های خالی مردم زحمتکش سایه افکنده است. اما علیرغم این همه تهدیدها مبارزه و تلاش کارگران

و معلمان، دانشجویان و زنان و سایر اقشار اجتماعی جامعه که تلاش می کنند در این برهه از زمان که فقر و بدبختی و استیصال بر جامعه حاکم است و بسیاری از جوانان تن به مهاجرت از راه های بسیار دشوار و مرگبار، اعتیاد، خودکشی و تن فروشی و فروش اعضای بدن ناشی از فقر می دهند در حالی که کشور دارای منابع عظیم ثروت است نور امیدی بتابانند. دستگیری و صدور حکم زندان و یا آزادی تحت شرایط وثیقه و... زندانیان محکوم به شکست است و هیچ راه برون رفتی از بن بستهای پیش روی حکومت را نه تنها باز نمی کند بلکه هر روز بیشتر شعله های خشم مردمی که از جور و ستم و بی آیندگی خود و فرزندانشان به تنگ آمده اند را شعله ورتتر می سازد. بدون شک اردیبهشت 98 چون ماههای دیگر سالهای گذشته یادآور تاریخ درخشان در مبارزات مردم ایران بویژه کارگران و معلمان است. دستگیری فعالین کارگری، معلمان، زنان، دانشجویان و سایر اقشار جامعه تحت هر عنوان و نیرنگی بشدت محکوم است و حاکمیت باید بدانند با کنترل و جاسوسی در زندگی مردم و پرونده سازی علیه زندانیان ر بوده شده طی روزهای اخیر از طرف حاکمیت بشدت محکوم و پروژه شکست خورده ای است که دیگر به کمدی تبدیل شده است.

کانون مدافعان حقوق کارگر سرکوب و دستگیری کارگران، معلمان، دانشجویان، فعالین کارگری، بازنشستگان و سایر نیروهای فعال اجتماعی توسط حکومت را محکوم و خواهان آزادی بدون قید و شرط تمام زندانیان در بند می باشد.

کانون مدافعان حقوق کارگر از کلیه تشکلات و فدراسیون های کارگری جهان، نهادها و سازمان های حقوق بشری، نیروهای مترقی، انجمن وکلا و حقوق دانان، رسانه های عمومی جهانی می خواهد که نگذارند که دوبار جامعه کارگری سرکوب شود یکبار توسط نیروهای امنیتی و یکبار دیگر توسط سکوت نهادهای بین المللی سرکوب شود.

تنها راه نجات جنبش کارگری ایران در شرایط موجود کمک به حفظ استقلال جنبش کارگری و حمایت و همبستگی تمام نیروهای فعال در جنبش است.

زنده باد همبستگی کارگری

کانون مدافعان حقوق کارگر

چهاردهم اردیبهشت ماه 1398

***سندیکای کارگران فلزکار مکانیک ایران: توفنده تریاد جنبش کارگری ایران**

روز یازدهم اردیبهشت با فراخوان سندیکاها و تشکل های مستقل کارگری تظاهرات آرام روز اول ماه مه در مقابل مجلس برگزار شد که متأسفانه با دخالت پلیس امنیت و نیروی انتظامی به ضرب شتم و تظاهر کنندگان و دستگیری کوشندگان سرشناس کارگری و افراد حاضر در مراسم کشیده شد.

در این درگیری که از سوی لباس شخصی ها آغاز گردید و با حمایت نیروی انتظامی گسترش یافت رضا شهابی، حسن سعیدی، وحید فریدنی، سیدرسول طالب مقدم، ناصر محرم زاده از اعضای سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی فرهاد شیخی، هادی سلیمانی، شیما ویژه، آقای خرسندی از بازنشستگان کشوری و با حدود ۷۰ سال سن، کیوان صمیمی از اعضای کانون نویسندگان و عباس شمس، سیدمهدی عظیمی، قاسم خالویی، داود رفیعی کارگر اخراجی پارس خودرو، اسدالله سلیمانی، محمدحسین بنده مرادی، سیما طاهری، سمانه طاهری، زینب امیری، ناهید خداجو، مرضیه امیری خبرنگار روزنامه شرق دستگیر و به زندان منتقل شدند.

همچنین در روز بعد، روز معلم آقایان رسول بدایقی، محمدفلاحی، مجتبا قریشیان از آموزگاران فعال دستگیر شدند.

اقای علیرضا ثقفی، هاله صفرزاده و پروین محمدی هم چند روز قبل از ۱۱ اردیبهشت دستگیر و روانه زندان شده بودند.

با توجه به زندانی بودن جعفر عظیم زاده و اسماعیل عبدی و بهشتی لنگرودی تعداد زندانیان صنفی به ۳۰ نفر رسیده است.

طبق اصل ۲۷ قانون اساسی و مقاله نامه های سازمان بین المللی کار که از سوی کشورمان پذیرفته شده است تجمع و راهپیمایی آزاد است و دولت حق جلوگیری از آن را نداشته که توسط یکی از تدوین کنندگان قانون اساسی آیت اله سیدمحمد حسین بهشتی نیز مورد تاکید قرار گرفته است.

لذا سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران این حمله به تظاهرات آرام کارگران را محکوم کرده و خواستار آزادی فوری همه بازداشتی های این مراسم می باشد.

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران

۱۴ اردیبهشت ۱۳۹۸

***بیانیه کانون صنفی معلمان تهران پیرامون بازداشت آقای محمد تقی فلاحی و پرونده سازی برای آقای رسول بدایقی و حمله ماموران امنیتی به تجمع صنفی فرهنگیان شاغل و بازنشسته در تهران**

ارغوان

این چه رازیست که هر بار بهار ،

با عزای دل ما می آید ؟

که زمین هر سال از خون پرستوها رنگین است؟

هوشنگ ابتهاج

□□ □□ □□ □□ □□

کانون صنفی معلمان تهران به سبک سالهای گذشته و پیرو فراخوان شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان سراسر کشور در جهت خواسته های به حق فرهنگیان شاغل و بازنشسته، در مقابل اداره کل شهر تهران تجمع کاملاً صنفی برگزار کرد. تجمعی که بار دیگر بجای دیده و شنیده شدن خواسته های فرهنگیان، با دخالت نیروهای امنیتی در پایان تجمع، فضای تهدید و ارباب و خشونت در جامعه را به اثبات رساند. مصداق بارزی بر این ادعا، که نگاه سیستم حاکمیت و دولت به درخواستهای صنفی فرهنگیان، با واکنش های امنیتی روبرو است، نگاهی که از ناتوانی دولت و سیستم حاکم در برآورده کردن خواسته های فرهنگیان پرده برمی دارد و تدبیری جز برخورد خشونت بار را انتخاب نمی کند. مشکلاتی که اگر به آن با نگرش اصلاحی و بازنگری برخورد می شد، می توانست در جهت رفع مشکلات صنفی و معیشتی جامعه ی آموزشی و فرهنگیان برآید. اما متأسفانه حکومت و دولت، مشت آهنین و تحجر نهادهای امنیتی سازمان یافته و خودسر را جایگزین عقلانیت و چاره اندیشی کرده است.

نهادهایی که نزدیک به یکسال پیش به شکل مشابه تجمع صنفی فرهنگیان تهران، در جلوی سازمان برنامه و بودجه (متولی مشکلات پیش آمده در نظام مالی آموزش و پرورش) را بر هم زده و معلمان را بر آسفالت خیابان کشیدند و به خانم‌های معلم حمله‌ور شدند و دهها نفر بازداشت کردند. این بار هم رنگ سیاه خشونت را بر سپیدی آموزش مهربانی و عدالت‌ورزی ترجیح داده شد تا روز معلم برای معلمان دغدغه‌دار تاریک‌تر و سیاه‌تر از قبل شود.

دریغ و افسوس که بار دیگر در روزهایی که مردم ایران شان و منزلت معلم را جشن می‌گیرند، به تجمع صنفی آنها حمله‌ور می‌شود و به خواسته‌های فرهنگیان با کتک و تهدید و زندان پاسخ داده می‌شود. روزهایی که دبیر صادق کانون صنفی معلمان تهران آقای محمد تقی فلاحتی و بازرس کوشای این تشکل جناب رسول بدایعی را به همراه چند نفر از معلمان از جمله پنج همکار خانم شاعلی و بازنشسته، در پایان تجمع بازداشت و به مکان‌های نامعلومی منتقل می‌شوند. شاهد هستیم پرونده‌سازی‌های مختلف را از همکاران بازداشتی دریغ نمی‌کنند و پس از بازجویی‌های غیر معمول، با کفالت و وثیقه‌های نامتعارف آزاد می‌کنند تا اگر چه جسم همکاران از بند رها شود اما روان معلم را همچنان در حبس تهدیدات نگاهدارند.

مناسفانه جناب فلاحتی را پس از گذراندن چندین روز بازداشت علی‌رغم قبول کفالت و وعده وعیدهای توخالی و در شرایط غیرقانونی همچنان در بازداشت نگهداشته و از آزادی‌شان جلوگیری می‌شود تا رفتار خصمانه با نهادهای مردم‌نهاد و افراد مستقل را تشدید نمایند.

کانون صنفی معلمان تهران ضمن تاکید بر بیان خواسته‌های معلمان هر گونه فشار و پرونده سازی بر علیه فعالان صنفی، بازداشت دبیر کانون صنفی معلمان تهران آقای محمد تقی فلاحتی و ادامه دار کردن این بازداشت را بشدت محکوم می‌کند و از نهادهای امنیتی می‌خواهد از ترویج خشونت در جامعه پرهیز کنند.

دبیر آرام، منطقی و اخلاق‌مدار کانون صنفی معلمان را هر چه سریع‌تر آزاد و روند ناپسند پرونده‌سازی برای بازرس نکته‌بین و کوشای کانون صنفی معلمان و دیگر فعالان صنفی را متوقف کنید.

کانون صنفی معلمان ایران (تهران)

***تجمع اعتراضی زنان کارگر سازمان پسماند شهرداری اهواز نسبت به کاهش شیفت کاری و حقوق و عدم پرداخت حق بیمه مقابل ساختمان شورای شهر اهواز**

روز دوشنبه 16 اردیبهشت، زنان کارگر سازمان پسماند شهرداری اهواز در اعتراض به کاهش شیفت کاری و حقوق و عدم پرداخت حق بیمه مقابل ساختمان شورای شهر اهواز تجمع کردند.

یکی از این زنان کارگر معترض به خبرنگار رسانه ای گفت: 20 روز در بیمارستان بودم که هنوز سلامتی خود را به دست نیاوردم اما جهت حفظ آبروی خود و زندگی فرزندانم در این سازمان کار می‌کنم. شش ماه بیمه ما پرداخت نشده است و اکثر ما زنان بی‌سرپرست یا بدسرپرست هستیم و در این آشغال‌ها کار می‌کنیم. یکی از این پیمانکاران بیمه ما را رد نکرد و رفت.

وی افزود: در حال حاضر طرح تفکیک از مبدأ اجرا شده است و دو شرکت این طرح را اجرا می‌کنند و شرکتی که ما با آن کار می‌کنیم در مناقصه برنده نشده است. اکنون یک هفته کار می‌کنیم و

یک هفته در خانه هستیم. در حالی که پیش از این سه شیفت کار می‌کردیم. اگر به ما رحم نمی‌شود حداقل به فرزندانمان رحم کنید.

این کارگر در پایان گفت: اگر در اینجا کار نکنیم و حقوقی دریافت نکنیم، گدایی کنیم؟ اکنون با این وضع اقتصادی یک کیلو سیب‌زمینی به 5 هزار تومان رسیده است که توانایی خرید آن را هم نداریم و مانده‌ایم مشکل خود را به چه کسی بگوییم.

***شماره ای دیگر از سریال تجمعات اعتراضی کارگران شهرداری کوت عبدالله نسبت به عدم پرداخت 3 ماه حقوق**

روز دوشنبه شانزدهم اردیبهشت ماه برای باری دیگر، کارگران شهرداری کوت عبدالله برای اعتراض به عدم پرداخت 3 ماه حقوق دست به تجمع مقابل استانداری خوزستان زدند.

یکی از این کارگران تجمع کننده به خبرنگار رسانه ای گفت: کارگران فضای سبز شهرداری کوت عبدالله از بهمن ماه سال قبل حقوق خود را دریافت نکرده اند و پس از چند بار اعتراض کارگران تنها به بخشی از آنها حقوق بهمن ماه پرداخت شد.

وی اظهار داشت: باوجود گرمای هوا و قرار داشتن در آستانه ماه رمضان باید برای پرداخت حقوق خود زحمت های بسیاری را متحمل شویم تاکنون هیچ جواب قانع کننده ای نیز از سوی مسئولان نشنیدیم.

قابل یاد آوری است که کارگران شهرداری کوت عبدالله پیش از این بتاريخ هشتم اردیبهشت ماه مقابل استانداری خوزستان تجمع کرده بودند و یکی از کارگران به خبرنگاری گفته بود: مطالبات ما شامل حقوق و حق بیمه از بهمن سال گذشته تاکنون پرداخت نشده است.

حدود 250 نفر از کارگران در 2 ماه گذشته حقوق دریافت نکرده اند ضمن آنکه تعدادی از این کارگران از شهریور سال گذشته تاکنون حقوق طلب دارند.

این کارگران همچنین در اوایل فروردین بمدت یک هفته در اعتصاب بودند و از جمع آوری زباله ها خودداری کردند.

بتاریخ چهارم فروردین ماه 1398، یکی از اهالی کوت عبدالله گفت: حدود یک هفته است که هیچ پاکبان و کارگر شهرداری برای نظافت به خیابان های شهر نیامده است و وضعیت بهداشتی این منطقه مطلوب نیست.

وی افزود: بسیاری از خیابان های این منطقه با سرازیر شدن فاضلاب دچار آبرفتگی شده است و بوی متعفن از فاضلاب و زباله منطقه را فرا گرفته است و حشرات و حیوانات موذی در این منطقه به دلیل جمع آوری نشدن زباله جولان می دهند.

همین منبع بنقل از فرماندار شهرستان کارون نوشت: «حدود یک هفته است که برخی کارگران خدماتی شهرداری کوت عبدالله به دلیل دریافت نکردن حقوق خود اعتصاب کرده بودند و اقدام به نظافت و جمع آوری زباله ها نکرده اند و مانع از فعالیت سایر کارگران شهرداری و پاکبان ها در این منطقه نیز می شدند.

این موضوع از مراجع قضایی پیگیری شد که یکی از عواملی که تحریک کننده کارگران در انجام این اعتصاب و اختلال در فعالیت شهرداری شده بود دستگیر شد و یک نفر دیگر نیز متواری شده است.

از روزیکشنبه 4 فروردین، پاکسازی و نظافت این شهر توسط ماموران شهرداری با نظارت نیروی انتظامی آغاز شده است.»

***اخراج 140 کارگر کارخانه لوله‌سازی سدید ماهشهر و پتروشیمی های بندر امام وفارابی**

80 کارگر کارخانه لوله‌سازی سدید ماهشهر، 50 کارگر پتروشیمی بندر امام و 8 کارگر پتروشیمی فارابی اخراج یا درآستانه اخراج هستند.

بنابه گزارش رسانه ای شده بتاريخ 16 اردیبهشت، در پتروشیمی بندر امام، شرکت مهندسی موجان که مجری طرح احداث تصفیه‌خانه مرکزی این شرکت است، در حالی که از زمستان سال 95 تاکنون، تنها حدود 50 درصد پیشرفت پروژه داشته است، 50 کارگر خود را به بهانه زیان‌دهی اخراج می‌کند تا شاید از این طریق، کارفرما را مجبور به تجدیدنظر در مبلغ قرارداد کند زیرا در اینجا از کارگران به‌عنوان اهرم فشار استفاده می‌شود.

در شرکت لوله‌سازی سدید ماهشهر در فاز یک منطقه ویژه اقتصادی پتروشیمی، نزدیک به 80 کارگر به بهانه زیان‌دهی شرکت مذکور اخراج یا در آستانه اخراج قرار می‌گیرند. دریافت اعتبار بانکی از بانک تجارت، شرط شرکت مذکور برای ادامه کار کارگران اعلام می‌شود. مسئله‌ای که از زمستان سال 97 توسط مسئولان استان پیگیری شده ولی تا کنون به نتیجه نرسیده است.

در شرکت پتروشیمی فارابی، از شرکت‌های زیرمجموعه هلدینگ تاپیکو، حدود 8 کارگر از مجموع 35 کارگری که در معرض بیکاری هستند، به بهانه تخلف اداری اخراج می‌شوند. مسئله‌ای که در هیچ مرجع قانونی رسیدگی به تخلفات، مطرح نشده است. در این خصوص تا کنون وساطت اداره کار منطقه ویژه اقتصادی پتروشیمی نیز نتیجه نداده است و امکان ادامه این روند و افزایش تعداد کارگران اخراجی نیز وجود دارد. کارگران، جو ایجادشده در این شرکت را توأم با نگرانی و وحشت توصیف کرده اند.

***ادامه بلاتکلیفی شغلی و معیشتی کارگران کارخانه روغن نباتی قو**

در آستانه دو ساله شدن تعطیلی کارخانه «روغن قو» در استان تهران، کارگران این واحد صنعتی خواستار بازگشایی کارخانه و رسیدگی به وضعیت خود از مسئولان استانی شدند.

این کارگران به خبرنگار رسانه ای گفتند: کارخانه روغن قو که در جنوب شهر تهران واقع شده است اوایل سال 96 با حدود 300 کارگر به دلیل مشکلات زیست محیطی تعطیل اعلام شد. در حال حاضر حدود 87 کارگر رسمی که در این واحد باقی مانده‌اند با دو ماه مزد معوقه در انتظار بازگشایی کارخانه از سوی مسئولان هستند.

کارگران بیکار شده این کارخانه که بر بازگشایی و راه‌اندازی مجدد محل کار خود تاکید دارند، گفتند: این واحد تولیدی حدود 300 کارگر شاغل داشت که بعد از اعلام تعطیلی حدود 130 نفر از آنها بازنشسته شده و تعدادی که قراردادی بودند، بیکار شده و هم‌اکنون از مقرری بیمه بیکاری استفاده می‌کنند. در حال حاضر حدود 87 نفر از کارگران رسمی که به دلیل کامل نبودن سوابق بیمه امکان بازنشسته شدن ندارند با دو ماه معوقات مزدی بدنبال بازگشایی کارخانه هستند.

آنها گفتند: باتوجه به شرایط جسمی و سنی، هم‌اکنون در بازار نامتعادل کار برای ما هیچ شانسی برای یافتن فرصت شغلی جدید وجود ندارد اما اگر دولت از بازگشایی این کارخانه با بیش از ۵۰ سال سابقه تولید روغن در ایران حمایت کند، می‌توانیم به کار قبلی خود بازگردیم و در عین حال امکان اشتغال جوانان بیکاری که جویای کار هستند، فراهم می‌شود.

کارگران با بیان اینکه این واحد صنعتی در حالی تعطیل اعلام شد که قرار بود با همه تجهیزات به مکانی دیگر انتقال داده شود، در ادامه افزودند: در حال حاضر همه خطوط تولیدی این کارخانه به بهانه نوسازی به فروش رسیده و فقط سوله‌های خالی آن در جنوب تهران باقی مانده است.

به گفته کارگران، پیش از تعطیلی نیز خطوط تولیدی این کارخانه چندین بار به صورت موقت تعطیل اعلام شد که مجدداً به چرخه تولید بازگشت.

آنها اظهار داشتند: تاکنون چندین بار به امید بازگشایی کارخانه به نهادهای صنفی و دولتی استان تهران مراجعه کردیم اما درمورد بازگشایی کارخانه هنوز پاسخی نگرفته‌ایم.

کارگران روغن نباتی قو همچنین درمورد مطالبات معوقه خود گفتند: در کل دو ماه معوقات مزدی به همراه سنوات پرداخت نشده طلبکاریم.

این کارگران که خواهان بازگشایی دوباره کارخانه هستند، با تاکید بر اینکه کارگران این مجموعه بزرگ از زحمتکشان به حق جامعه هستند، در خاتمه تصریح کردند: تنها منبع درآمدی و اشتغال دست‌کم ۳۰۰ کارگر به صورت مستقیم است، از مسئولان می‌خواهیم که درخصوص رفع مشکلات این واحد تولیدی و بازگشت به کار کارگران آن که اکنون در وضعیت بد معیشتی قرار دارند، اقدام عاجل کنید.

***عدم پرداخت ماه‌ها حقوق کارگران انتقال آب زابل به زاهدان**

از آب تا نان، روایتی از رنج‌های بی‌شمار کارگران انتقال آب زابل به زاهدان

پیمانکار نمی‌داند چه زمانی دولت قرار است پول پروژه‌های زیرساختی استان سیستان و بلوچستان را بپردازد و کارگران هم به طریق اولی نمی‌دانند تا چه زمان باید منتظر دریافت حقوق حداقلی معوق خود باشند؛ طبیعی‌ست که در این شرایط کارگران دچار دل‌نگرانی‌های جورواجور می‌شوند و نمی‌دانند این وسط چرا آنها باید بار بی‌پولی دولت را بردوش بکشند.

«زاهدان» نشسته بر شاخ شمالی بلوچستان و سال‌ها بلکه دهه‌ها بی‌آبی و لب‌های تشنه؛ لب‌های تشنه‌ی بلوچستانی که برای سال‌های متمادی از قافله توسعه عقب مانده و شاید بشود گفت اولین الفبای آبادانی، همین «آب» است.

«آب» قرار بوده از سه، چهار چاه‌نیمه‌ی زهک سیستان به زاهدان بیاید و مردم این شهر را از شر تانکرها و دبه‌های آب شیرین و صف‌های طولیل تصفیه‌خانه‌ها رها کند. خط یک انتقال آب زابل به زاهدان در دولت سازندگی کلید خورد و در دولت اصلاحات، آغاز به کار کرد؛ این خط، آب شیرین را از چاه‌نیمه‌ها -گودال‌های ذخیره آب- به بخش‌هایی از شهر زاهدان می‌رساند؛ اگر نقشه‌های هوایی سیستان را نگاه کنیم، رد چاه‌نیمه‌ها در جلگه‌های سیستان مشخص است.

با افزایش جمعیت شهری در زاهدان، خط یک کفاف آبرسانی به تمام شهر را نمی‌دهد و لاجرم پروژه احداث خط دو انتقال آب کلید می‌خورد؛ این پروژه، امروز کجدار و مریز پیش می‌رود و اگر روزی به سرانجام برسد، همه زاهدانی‌ها از نعمت آب شیرین بهره‌مند خواهند شد.

اما همان خط یک که سرپا ایستاده و به بخش بزرگی از شهر، آب شیرین می‌رساند، روی گرده آدمهایی مشغول به کار است که شش ماه تمام است دستمزد نگرفته‌اند؛ آدمهایی که کارگران ۶ ایستگاه تعمیر و نگهداری خط یک انتقال آب زابل به زاهدان هستند.

به دلیل اختلاف ارتفاع میان زابل جلگه‌ای و زاهدان نشسته در دامنه‌ی کوهها، آب باید در لوله‌ها پمپاژ شود تا بتواند سربالایی‌ها را پشت سر بگذارد و به شهر تشنه‌ی زاهدان برسد؛ ۱۰۰ کارگر در ۶ ایستگاه بین راه کار می‌کنند؛ این کارگران طرف قرارداد با یک شرکت پیمانکاری هستند که نگهداری و تعمیر انتقال آب را از شرکت آب و فاضلاب ایران به پیمان گرفته است.

شش ماه است حقوق نگرفته‌ایم!

این کارگران که به همشهری‌ها و هم‌استانی‌هایشان «آب» می‌رسانند، ۶ ماه است «نان» ندارند: «نزدیک به شش ماه است که حقوق نگرفته‌ایم؛ عیدی و پاداش ۹۷ را هم نگرفته‌ایم؛ پیمانکار هر کاری کرده که پول بگیرد، اما تا امروز نتوانسته....»

به پیمانکار، پول نقد نمی‌دهند تا به کارگران شاغل در ایستگاه‌های آبرسانی حقوق بدهد و درد دل این کارگران زیاد است: «برج ۱۱ سال قبل، چند نفر از آب و فاضلاب کشور برای بازدید آمدند اینجا؛ آنها هم تصدیق کردند که شرایط کار ما سخت است و اگر «پول» نرسد، سخت‌تر هم می‌شود ولی با این حال، شرایط ما تغییر نکرد! خیلی از ما شغل دوم داریم؛ یعنی عصرها از سر پروژه که برمی‌گردیم خانه، تازه می‌رویم در مغازه می‌ایستیم یا مسافرکشی می‌کنیم تا یک لقمه نان برای خانواده‌هایمان دربیآوریم؛ یک زندگی بسیار بسیار حداقلی.....»

کارگری که ۶ ماه تمام حقوق نگیرد؛ حقوق نگیرد ولی در دل طوفان‌های مهیب سیستان، جان بکند، دردها و مصائب بسیار سراغش می‌آید: «یکی از همکارانمان فرزندش سرطان خون دارد؛ چند ماه پیش، باید بچه را بیمارستان بستری می‌کردند ولی همکار ما دو میلیون تومان نداشت که فرزندش را ببرد بیمارستان بخواباند؛ این درد، درد کمی نیست؛ یکی دیگر پول نداشت، پول پلاتین پای فرزندش را بدهد که تصادف کرده بود؛ از این قصه‌ها زیاد داریم؛ ولی آخر گناه ما چیست؟ اگر کارفرما پول ندارد، اگر با پیمانکار مشکل دارد، یا هر چیز دیگر، به ما کارگران که محتاج حقوقیم و در نان شب درمانده‌ایم، چه ربطی دارد؟!»

گویا قبل از این شش ماه، اوضاع چندان بد نبوده و پرداخت‌ها تقریباً به موقع بوده؛ تقریباً هر دو ماه به کارگران حقوق می‌دادند اما به تدریج با نیامدن پول، اوضاع وخیم شده؛ به گفته‌ی این کارگران، با پیشرفت پروژه هر سال ۵ نفر از کارگران، با خاتمه قرارداد بیکار شده‌اند: «آدم ۴۰ ساله را با کلی سابقه، عدم همکاری می‌زنند و می‌گویند دیگر تو را نمی‌خواهیم!»

به کجا مراجعه کنیم؟!!

این کارگران که در مسیر پریپیچ‌وخم زابل به زاهدان، در چاه‌نیمه ۳ زابل، دوراهی زابل، هُرمک و کوله‌سنگی، آب را راهی سربالایی‌های زاهدان می‌کنند، هیچ دستاویزی برای گرفتن حقوق‌شان ندارند؛

نمی‌دانند به کجا مراجعه کنند و دست به دامان کدام نهاد شوند؛ استانداری؛ شرکت آب و فاضلاب کشور و یا پیمانکار؟

این کارگران می‌گویند: هر بار به پیمانکار مراجعه می‌کنیم می‌گوید خودم پیگیری می‌کنم؛ اما شش ماه است که این پیگیری‌ها به نتیجه‌ای نرسیده؛ پیمانکار «پول نقد» می‌خواهد آنها هم نمی‌دهند؛ این وسط سر ما کارگران که در طوفان‌های صد و بیست روزه و گرمای هولناک سیستان کار می‌کنیم، بی‌کلاه مانده؛ حق بیمه ما هم هر ۳ ماه یک بار واریز می‌شود و برای همین، گاهی برای تعویض دفترچه‌های بیمه با مشکل مواجه‌ایم.

محمدحسن پارسائیان (مدیرعامل شرکت پارس‌زره) که پیمانکارِ کارفرمای این کارگران است، در مورد مشکلات موجود می‌گوید: متأسفانه دولت با توجه به مشکلاتی که دارد، از آبان ماه تا امروز هیچ پرداختی به ما نداشته؛ ما از طرق مختلف مساله را پیگیری کرده‌ایم؛ از طریق سندیکای کارفرمایی؛ از طریق وزیر مربوطه و نمایندگان مجلس؛ اما نه تنها به ما پولی نداده‌اند؛ بلکه خریدهای تضمینی باقی شرکت‌ها هم به آنها پرداخت نشده است.

می‌گویند پول نیست!

پارسائیان در پاسخ به این سوال که کارگران چه باید بکنند؛ می‌گوید: نمی‌دانم کارگران چه باید بکنند؛ هر روز از آب و فاضلاب کشور، از دفتر وزیر و از نمایندگان مجلس پیگیری می‌کنم؛ هر روز از همه اینها پیگیری می‌شوم ولی می‌گویند پول نیست! یازدهم اردیبهشت هم با معاون بهره‌برداری آب و فاضلاب کشور جلسه داشتیم که قول دادند موضوع را پیگیری کنند.

به گفته‌ی کارفرمای کارگران، بعد گذشت ۶ ماه هنوز هیچ وعده‌ای در مورد زمان پرداخت نداده‌اند؛ او می‌گوید: قرار بوده قبل از سال به ما پول بدهند اما باز هم به وعده‌شان عمل نکردند؛ تنها ما نیستیم؛ شرکت‌های پیمانکار بسیاری در استان سیستان و بلوچستان با همین مشکل مواجه‌اند و نتوانسته‌اند حقوق کارگران خود را بپردازند؛ شرکت‌هایی مثل آب‌شیرین‌کن چابهار و کنارک و....

پارسائیان نمی‌داند چه زمانی دولت قرار است پول پروژه‌های زیرساختی استان سیستان و بلوچستان را بپردازد و کارگران هم به طریق اولی نمی‌دانند تا چه زمان باید منتظر دریافت حقوق حداقلی معوق خود باشند؛ طبیعی‌ست که در این شرایط کارگران دچار دلنگرانی‌های جورواجور می‌شوند و نمی‌دانند این وسط چرا آنها باید بار بی‌پولی را بردوش بکشند. هرچه هست، آب شیرین زاهدان، برای این کارگران بینوا «نان» نداشته؛ سهم آنها از این آبرسانی، فقط طوفان شن است و گرمای هولناک و پمپاژ آب تا از سربالایی‌ها بالا برود....

گزارش رسانه ای شده بتاريخ 16 اردیبهشت 1398

***تجمع اعتراضی اهالی مناطق گلدشت، گلپهار، عین 2 و کوی علوی نسبت به وضعیت نامناسب فاضلاب مقابل ساختمان شورای شهر اهواز**

روزدوشنبه 16 اردیبهشت، جمعی از اهالی مناطق گلدشت، گلپهار، عین 2 و کوی علوی در اعتراض به وضعیت نامناسب فاضلاب مقابل ساختمان شورای شهر اهواز اجتماع کردند.

یکی از اهالی معترض منطقه گلدشت به خبرنگار رسانه ای گفت: آب پشت مناطق گلدشت، گلپهار، عین 2، مندلی و کوی سیاحی اگر به سمت کانال چمران پمپاژ نشود، مشکل حل نمی‌شود و راه حل

دیگری جز این وجود ندارد. همان گونه که اعضای شورا در جریان هستند ظرف 9 روز 60 سانتی متر از سیلاب به سمت کانال چمران پمپاژ شد و اکنون تنها راه حل این مشکل نیز همین است.

یکی دیگر از اهالی گلدشت نیز گفت: ما در برابر سیلاب ایستادگی کردیم و از ورود آب به مناطق شهری جلوگیری کردیم اما در حال حاضر رفتگری، جمع‌آوری فاضلاب و پسماند انجام نمی‌شود و شهرداری تنها یک نفر را جهت نظافت این منطقه و جمع‌آوری زباله‌ها در نظر گرفته است. بیشترین تعداد نیروها در این منطقه به سه نفر می‌رسد که از منطقه پنج شهرداری به منطقه 6 اعزام شده‌اند. ما تنها مشکلات خود را مطرح می‌کنیم و خواستار رفع آنها هستیم.

همچنین یکی از اهالی کوی علوی بیان کرد: سال 96 به اعضای شورا رأی دادیم اما از آنها تنها وعده و وعیدهای عملی نشده باقی مانده است.

وی افزود: به فرزندانم یاد داده‌ام که آشغال را در کوچه و خیابان نریزند، اما زمانی که فرزندم از من سوال می‌کند که چرا سطل زباله منزل خود را روی زمین خالی می‌کنیم، جوابی نداشتیم. اکنون در منطقه کوی علوی سطل زباله و کارگری برای نظافت منطقه وجود ندارد. اضافه‌های زباله‌ها از سطل‌ها به روی زمین می‌ریزد و نخاله‌ها تا درب منازل رسیده است. جمع‌آوری آب‌های سطحی که از وظایف شهرداری است انجام نشده است.

وی ادامه داد: در خیابان سروش و فرهانی وضعیت بسیار بد است و تنها ماشین‌های اعضای شورا که مانند ماشین‌های ما بدبخت‌ها نیستند، می‌توانند در این خیابان‌ها تردد کنند. سیلاب گذشت اما هنوز بوی تعفن و فاضلاب از بین نرفته است. وضعیت بهداشتی بازارچه کیان و خشایار هم افتضاح است و خرید از آن امکان‌پذیر نیست.

***تجمع اعتراضی کارکنان مجلس به ایجاد محدودیت‌های امنیتی جدید**

صبح روز یکشنبه پانزدهم اردیبهشت ماه، کارکنان مجلس شورای اسلامی در اعتراض به ایجاد محدودیت‌های امنیتی جدید برای ورود به ساختمان قوه مقننه مقابل درب شماره یک مجموعه بهارستان تجمع کردند.

بنابه گزارشات رسانه ای شده بتاريخ 16 اردیبهشت، اعتراض کارکنان مجلس از آنجا آغاز شد که نیروهای بخش امنیتی قوانین جدیدی را برای ورود کارکنان و سایر مراجعہ کنندگان وضع و اجرا کردند.

علی لاریجانی رئیس مجلس پس از اطلاع از این تجمع اعتراضی در میان کارکنان مجلس حضور یافت و ضمن استماع نظرات معترضان، به گفت و گو با آنان پرداخت.

***اعتصاب و تجمع کامیون و کمپرسی داران اردکان**

روز دوشنبه 16 اردیبهشت، جمعی از کامیون و کمپرسی داران اردکان دست از کار کشیده و کامیون هایشان را در امتداد هم پارک و تجمع کردند.

این رانندگان معترض در گفتگو با خبرنگاران، علت این تجمع را عدم توجه به خواسته‌های خود از جمله افزایش نرخ قطعات و لوازم‌پدکی، گرانی قیمت لاستیک و عدم توزیع آن بین رانندگان کمپرسی، افزایش سرسام‌آور قیمت روغن و پایین بودن کرایه حمل‌ونقل اعلام کردند.

آن‌ها از نبودن سهمیه گازوئیل برای خودروهای کمپرسی، خرابی جاده‌ها و باسکول معادن، نحوه توزیع بار، عدم نظارت، ارائه خدمات و رسیدگی به مشکلات توسط انجمن صنفی رانندگان به کمپرسی داران به شدت گلایه داشتند و خواستار رسیدگی مسئولین برای حل این مشکلات شدند.

سرپرست فرمانداری اردکان نیز گفت: خواسته‌های این رانندگان در حال پیگیری است و این مشکل باید با تعامل و پذیرش تعهدات طرفین مرتفع شود.

وی افزود: در مذاکرات و مکاتباتی که با صنایع و انجمن صنفی رانندگان شده است مقرر شد که نرخ پیشنهادی اعلام شود تا افزایش کرایه حمل‌ونقل به صورت عرفی و با در نظر گرفتن نظرات هر دو طرف مورد توافق قرار گیرد و ابلاغ شود.

وی در ادامه گفت: امیدواریم که تا چند روز آینده نرخ توافقی کرایه حمل‌ونقل ابلاغ شود و این مشکل نیز برطرف خواهد شد.

***ادامه اعتصاب صاحبان قناد های دهدشت در اعتراض به گرانی مواد اولیه شیرینی و بلاتکلیفی کارگزارانشان**

اعتصاب صاحبان قناد های دهدشت در اعتراض به گرانی مواد اولیه شیرینی و بلاتکلیفی کارگزارانشان ادامه دارد*.

به گزارش 16 اردیبهشت یک منبع خبری محلی، قنادهای دهدشت می‌گویند: به دلیل گران شدن مواد اولیه تولید شیرینی قادر به ادامه کار نیستیم و مجبوریم کار را تعطیل کنیم.

قنادهای دهدشت در استان کهگیلویه و بویراحمد از مشکلات شغلی خود می گویند و در سومین روز از اعصاب خود همچنان دست به پخت نزده اند.

به گفته‌ی این قنادان، گرانی مواد اولیه تولید شیرینی عملاً امکان فعالیت و سودآوری را از قنادان سلب کرده و آنها نمی‌توانند با این شرایط به کار ادامه دهند.

یکی از این قنادان می‌گوید: سال قبل آرد را 50 هزار تومان می‌خریدیم حالا کیسه‌ای 70 یا 75 هزار تومان؛ اگر بخواهیم سود کنیم و کار را ادامه دهیم باید شیرینی را گران دست مردم بدهیم که مسلماً خریدار نخواهیم داشت.

آنها می‌گویند: اگر کار را تعطیل کنیم، تکلیف کارگران ما چه می‌شود که سالهاست در قنادی‌ها مشغول به کار هستند؟

***اعتصاب صاحبان قناد های دهدشت در اعتراض به گرانی مواد اولیه شیرینی**

صاحبان قنادی های دهدشت، استان کهگیلویه و بویراحمد در اعتراض به قیمت مواد اولیه شیرینی در اعتصاب هستند و از پخت شیرینی خودداری می کنند.

برپایه گزارش رسانه ای شده بتاريخ 11 اردیبهشت، یک قناد گفت: سال گذشته آرد حداکثر 50 هزار تومان خرید داشتیم در حال حاضر به هر کیسه تا 70 هزار افزایش یافته است.

قناد دیگری که ویتترین مغازه اش خالی از هر نوع شیرینی بود، اظهار داشت: تا زمانی که نرخ جدید متناسب با افزایش مواد اولیه اعلام نشود وضع به همین شکل خواهد بود.

خانمی که برای سفارش کیک روز معلم آمده بود گفت: پنجمین شیرینی‌فروشی است که امروز مراجعه کردم و هیچ کدام تولید ندارند.

***تجمع اعتراضی نانوایان قم نسبت به عدم افزایش قیمت نان**

صبح روز دوشنبه 16 اردیبهشت، جمعی از نانوایان قم در اعتراض به عدم افزایش قیمت نان مطابق با سایر کالاها، مقابل اتحادیه نانوایان تجمع کردند.

تجمع کنندگان در گفتگو با خبرنگار رسانه ای، با اشاره به اینکه همه اجناس و خدمات در سال های گذشته و به ویژه امسال افزایش یافته است گفتند: این افزایش حتی شامل خمیرمایه، کنجد، گاز و آب و برق و بیمه هم شده است اما تا کنون قیمت نان مطابق با آن ها افزایش نیافته است.

به گفته آنان، شهرهای اطراف قم نیز نان را گران کرده اند به گونه ای که نان سنگک را حدود 1300 تومان و لواش را 250 تومان می فروشند. اما مسئولان استان قم به بهانه اینکه قیمت ها به صورت کشوری تعیین می شود حاضر به افزایش قیمت نان در قم نیستند و این مسئله باعث فشار به نانوایان شده است و آنها نمی توانند زندگی خود را با این حقوق ها بگذرانند.

***تجمع اهالی سعدآباد در اعتراض به متوقف شدن ساخت زیرگذر سعدآباد - آبپخش مقابل بخشرداری**

روز دوشنبه 16 اردیبهشت، جمعی از اهالی سعدآباد در اعتراض به متوقف شدن ساخت زیرگذر سعدآباد - آبپخش، مقابل بخشرداری تجمع کردند.

براساس گزارش یک منبع خبری محلی، تجمع کنندگان نسبت به جمع آوری ابزارآلات و تاسیسات کارگاهی در محدوده اجرای این زیرگذر شدیداً معترض بوده و خواستار فعال شدن این پروژه می باشند.

***غرق شدن یک کارگر پروژه استخر دانش آموزی شهر سراپله**

روز دوشنبه 16 اردیبهشت، یک کارگر 40ساله پروژه استخر دانش آموزی شهر سراپله در استان ایلام اقدام به شنا کرد و در آب غرق شد.

akhbarkargari2468@gmail.com